

करोति खञ्जं पङ्क्तुं वा शरीरे सर्वतश्चरन् ।
 वातेऽधिकेऽधिकस्तत्र शूलस्फुरत्यतोदनम् ।
 शोफस्य रौक्ष्यकण्ठश्लावातद्विह्वलनयः ।
 धमन्यङ्गुलिसन्धीनां सङ्कोचोऽङ्गग्रहोऽतिरक् ।
 शीतह्नेवापुपश्यौ स्तम्भवेपथुसुप्रयः ।
 रक्ते शोफोऽतिरक्तोदस्तास्त्रिभिर्मिमायते ।
 ज्वग्धरुचैः श्रमं नैति कण्ठक्षेदसमन्वितः ।
 पिते विदाहः सम्मोहः स्वेदो मूर्च्छामदः स-
 षट् ।
 अर्शाचमलं रूपागः शोफपाको भ्रूशोभता ।
 कपेक्षेमिथगुरुता सुप्रिज्वल्यश्रीतताः ।
 कण्ठमृन्दा च रुग्दन्तसंलिङ्गश्च सङ्करे ।
 एकदोषानुगं साध्यं नवं यार्थं हिदोषजम् ।
 त्रिदोषजं व्यजेत् खावि स्तम्भमनुदकारि च ।
 रक्तमार्गं निहन्त्याशु शाखासन्धिषु मारुतः ।
 निविश्याम्योऽन्वमाचार्य वेदनाभिर्हरत्यखन् ।”
 इति वाभटे निदानस्थाने षोडशोऽध्याये ॥
 “वातशोणितिनो रक्तं स्निग्धस्य बहुश्री हरेत् ।
 अल्पार्ण्यं पालयन् वायुं यथादोषं यथावलम् ।
 चिकित्सितं हितं पथं प्रायश्चित्तं भिषग्जितम् ।
 मेघर्षं श्रमनं शूलं पथ्यायैः स्तुतमौषधम् ॥”
 इति च वाभटे चिकित्सितस्थाने द्वाविंशतितमे-
 ऽध्याये ॥ अन्यदातरक्तशब्दे ज्ञातयम् ॥
 वातसहः, त्रि, (वातं वातजनितरोगं सहते ।
 सह + अच् ।) अत्यन्तवायुयुक्तः । यथा,—
 “वातासहो वातसहो वातूलो वातूलोऽपि च ।”
 इति शब्दरत्नावली ॥
 (वायुवेगसहनशीलः । यथा, महाभारते । १ ।
 १४२ । ५ ।)
 “ततो वातसहो नावं यन्मयुक्तां पताकिनीम् ।
 ऊर्ध्वमिचमां दृष्ट्वा कृत्वा कुन्तीमिदमुवाच च ॥”
 वातसारथिः, पुं, (वातः सारथिः सहायो यस्य ।)
 अश्विः । इति केचित् ॥
 वातस्कन्धः, पुं, (वातस्य स्कन्ध इव ।) आकाशस्य
 भागविशेषः । यत्र वायुर्वहति । इति केचित् ॥
 वातहा, [न] त्रि, (वातं हन्तीति । हन् + क्तिप् ।)
 वातघ्नः । वायुनाशकौषधम् । इति वेदकम् ॥
 वाताटः, पुं, (वात इव अटति गच्छतीति । अट्
 + अच् ।) रुधिराश्वः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 वातनृगः । इति शब्दरत्नावली ॥
 वाताङ्गः, पुं, (वातदूषितो अङ्गौ यस्मात् ।)
 सुष्करोगविशेषः । तस्य लक्षणं यथा,—
 “दृष्यन्तौ दूषयेद्वायुः श्लेष्मणा यस्य संवृतः ।
 तस्य सुष्कक्षल्लोको रोगो वाताङ्गसंज्ञकः ॥”
 इति माधवकरः ॥
 वाताहः, पुं, (वाताय वातनिवृत्तये अद्यते इति ।
 अह् + घञ् ।) कलट्यविशेषः । वादाम इति
 ख्यातः । तत्पर्यायः । वातवेरी २ नेत्रोपम-
 कणः २ वाताङ्गः ४ । अस्य गुणाः । उष्णत्वम् ।
 सुक्षिप्तत्वम् । वातघ्नत्वम् । शुक्रकारित्वम् ।
 शुक्लत्वम् । अस्य मज्जगुणाः । मधुरत्वम् ।
 रुच्यत्वम् । पिच्छानिलापहत्वम् । क्षिप्तत्वम् ।

उष्णत्वम् । कफकारित्वम् । रक्तपित्तविकारिणं
 श्रेष्ठत्वम् । इति भावप्रकाशः ॥
 वातापिः, पुं, असुरविशेषः । स च द्वादस्य धमनौ
 पत्नीं जातः । अगस्त्येन भक्षितः । इति
 श्रीभागवतमतम् ॥ कल्पान्तरे तु विप्रचित्तैः
 सिंहिकायां जातः । यथा,—
 “सिंहिकायामथोत्पन्ना विप्रचित्तैस्तुर्हृश ।
 श्रवः श्रवणगात्रश्च अङ्गः शास्त्रस्तथैव च ॥
 इत्यलो नमुचिश्चैव वातापो हृद्यो जिह्वः ।
 हरकण्यः कालनाभो भौमश्च नरकस्तथा ॥
 राहुर्ज्येष्ठश्च तेषां वै चन्द्रस्यैव प्रमर्दनः ।
 इत्येते सिंहिकापुत्रा देवैरपि दुरासदाः ॥”
 इति बह्विपुराणे काश्यपीयवंशः ॥
 अन्यच्च ।
 “विप्रचित्तैः सिंहिकेयान् सिंहिकायामजी-
 जनतु ।
 हिरण्यकशिपोर्यै वै भागिनेयास्त्रयोदश ॥
 वलः श्रव्यश्च राजेन्द्रो तमो वातापिरैव च ।
 इत्यलो नमुचिश्चैव खड्गमञ्जान्नस्तथा ॥
 नरकः कालनाभश्च सरमायस्तथैव च ।
 कल्पवीर्यश्च विख्यातो दुर्गुणविबर्हनः ॥”
 इति मातुल्ये ६ अध्यायः ॥
 (सुनिवरीऽगस्त्यस्तु एनं ब्रह्मदेष्टारं भक्षित-
 वान् । एतदुत्तान्तस्तु महाभारते वनपर्वणि
 ६६ अध्यायमारभ्य द्रव्यः ॥)
 वातापिहित, [च्] पुं, (वातापिं हितीति ।
 हिच् + क्तिप् ।) अगस्त्यसुनिः । इति हेम-
 चन्द्रः । २ । ३६ ॥
 वातापिहृदनः, पुं, (वातापिं हृदत इति । हृद् +
 क्तुः ।) अगस्त्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 वातापिहा [न] पुं, (वातापिं हन्तीति । हन् +
 क्तिप् ।) अगस्त्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 वातामोदा, स्त्रि, (वातेन प्रवृत्त आमोदो यस्याः ।)
 कक्षरी । इति शब्दमाला ॥
 वातायनं, स्त्री, (वातस्य अयनं गमनागमन-
 मार्गः ।) गवाचः । इत्यमरः ॥ (यथा, आथे-
 सप्तशत्यासु । ५१० ।
 “जीवामारस्य बहिः सखीषु चरणातिथौ
 मयि प्रियया ।
 प्रकटीकृतः प्रसादो दत्त्वा वातायने खजनम् ॥”)
 तेन परवाधानिषेधो यथा,—
 “परवाधानं न कुर्वीत जलवातायनादिभिः ।
 कारयित्वा तु कर्माणि कारं पश्चात् न वञ्च-
 येत् ॥”
 इति कौर्म्ये उपविभागे १५ अध्यायः ॥
 वातायनः, पुं, (वातस्येव अयनं गतिर्यस्य ।)
 चोटकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 वातायुः, पुं, (वातमयते इति । अय + बाहु-
 लकात् उङ् ।) हरिणः । इत्यमरः ॥
 वातादिः, पुं, (वातस्य वातरोगस्य अदिः ।)
 शरकट्यः । इति शब्दरत्नावली ॥ (अस्य
 पर्यायो यथा,—

“शुक्लएरुह आमकुञ्चिचोगन्धर्वहस्तकः ।
 पञ्चाङ्गुली वर्धमानो दीर्घदण्डोऽप्यदण्डकः ॥
 वातारिस्तद्वन्वापि रक्तकश्च निगद्यते ॥ १ ॥
 रक्तोऽपरो रक्तः स्याद्रक्तवृको रक्तस्तथा ।
 व्याघ्रपुच्छश्च वातारिश्चक्षुस्तानपत्रकः ॥ २ ॥
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 श्रतमूली । इति शब्दचन्द्रिका ॥ पुत्रदात्री ।
 श्रेफालिका । यवानो । भार्गव । कुक्षी ।
 विडङ्गः । शूरयः । भञ्जातकः । जतुका । इति
 राजनिर्वण्डः ॥
 वाताली, स्त्री, (वातस्य आली यत्र ।) वाता ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 वाताश्वः, पुं, (वात इव श्रीघर्गोऽश्वः ।) कुली-
 नाश्वः । तत्पर्यायः । ह्योतमः २ जातः ३
 अजानेयः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा,
 कथासरित्सागरे । ६६ । १७४ ।
 “तस्मिं मां विजानीहि लक्ष्मोर्सेनं वरानने ।
 आनीतमिह वाताश्वेनाल्लब्धोऽतिनिर्गतम् ॥”)
 वातासहः, त्रि, (वातं वातजनितरोगं आसहते
 इति । आ + सह + अच् ।) वातुलः । इति
 शब्दरत्नावली ॥
 वातिः, पुं, (वाति गच्छतीति । वा + “वातेर्नित् ।)
 उणा० ५ । ६ । इति अतिः ।) वायुः । यथा,
 “वातिर्वायुर्मरुदातः श्वसनः पवनोऽनिलः ॥”
 इत्यमरटीकायां भरतद्वयसाहसङ्गः ॥
 रुधिरः । चन्द्रः । यथा । वातिरादित्यसोमयोः ।
 इति रमभः ॥
 वातिकः, पुं, (वातादागतः । वात + ठच् ।)
 बायुजयाधिः । यथा,—
 “वातिको वातजो व्याधिः पित्तिकः पित्तसम्भवः ।
 श्लेष्मिकः श्लेष्मसंभूतः सन्धुहः स्वाग्निपातिकः ॥”
 इति राजनिर्वण्डः ॥
 (स्त्री, वातस्य श्रमनं कोपनं वा । “वातपित्त-
 श्लेष्मभ्यः श्रमनकोपनयोरुपसंख्यानम् ॥” ५ । १ ।
 ३८ । इत्यस्य वार्त्ति० ठच् ॥ वातिकरोगाक्रान्ते
 वात्साले, त्रि । यथा, महाभारते । १२ । २५६ । ३ ।
 “अपरे त्वरुवंस्तत्र वातिकास्तं महीपतिम् ।
 युधिष्ठिरस्य यस्मिन् न समो श्लेष ते क्रतुः ॥”)
 वातिगः, पुं, (वातिं वायुं गच्छतीति । गम् +
 ठः ।) भट्टाकी । धातुवादिनि, त्रि । इति
 मेदिनी । गे, ६ ॥
 वातिगमः, पुं, (वातिं वायुं गमयतीति प्रापयत ।
 गमि + अच् ।) वार्त्ताङ्गः । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥
 वातिङ्गनः, पुं, वात्ताङ्गः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 वातीर्य, स्त्री, (वाताय वातनिवृत्तये हितः । वात
 + ङः ।) काञ्जिकम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 वातुलः, पुं, वाता । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 वातुलः, त्रि, वातविकारासहः । उष्णतः । इत्य-
 मरटीकायां भरतः ॥
 वातुलिः, स्त्री, तदतुलिका । इति हारावली ॥
 वाडुङ् इति भाषा ॥